Nº 96. 1863.

F. KLEEUWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dingsdag 11 Augustus.

Middelburg 10 augustus.

Zoo als wij met een enkel woord in ons vorig nommer vermeldden heeft de minister van binnenlandsche zaken ll. donderdag, vergezeld van den hoofdingenieur jhr. Ortt, zijn reis door Zeeland voortgezet en daarbij allereerst een bezoek gebragt aan het voormalig 4e distrikt. Met de stoomboot Stad Vlissingen no. 1 vertrok hij ten 9 ure van Vlissingen en bereikte Breskens langs den oever der polders Oud en Jong Breskens om het herstel der stormschaden aldaar te bezien. Op dezen togt vergezelde mr. G. A. Fokker, lid van gedeputeerde staten, den minister, ten einde de belangen der provincie, ten opzigte der haven van Breskens, te bespreken. De minister begaf zich nu van Breskens over Groede en Oostburg naar Sluis, vertoefde daar slechts korten tijd en begaf zich vervolgens naar het Zwin, om de vroegere suatie en belangrijke verandering daarvan door aanslibbing *in oogenschouw te nemen.* *Des avonds werd* de heer Thorbecke door de stoomboot van Breskens afgehaald en naar het Sloe gebragt, waar het rijtuig van den heer J. Franssen van de Putte wachtte om z. exc., na eenig vertoeven op het buitenverblijf van genoemden heer, naar Goes te brengen. *Des avonds ten* 9 ure aldaar aangekomen nam z. exc. bij den burgemeester zijn intrek.

Vrijdag heeft z. exc. de kanaalwerken te Hansweert en Wemeldinge met de meeste belangstelling bezigtigd en zich omtrent de verdere uitvoering de verlangde inlichting verschaft; van daar begaf zijne exc. zich naar het Goessche sas in welks nabijheid hij de oeververdediging inspekteerde en verder, door den heer van den Bosch begeleid, in den Wilhelminapolder *op belangrijke bijzonderheden van landbouw en* veeteelt werd gewezen. Met een tiental genoodigden gebruikte z. exc. dien dag het middagmaal bij den burgemeester van Goes, waar hem gedurende het dessert door de leden der liedertafel eenige liederen werden toegezongen, terwijl eenige *zijner vereerders hem een schriftelijk blijk hunner hulde en* sympathie bragten, waarvoor de heer Thorbecke zijne erkentelijkheid betuigde.

Den volgenden morgen is z. exc. ten 8 ure uit Goes vertrokken. De reis werd genomen over Yersekendam naar Bergen op Zoom alwaar z. exc. door een lokomotief over den nieuwen spoorweg naar het station te Rozendaal werd gebragt, en vervolgens de reis naar 's Hage op de gewone wijze voortzette.

De voorgenomen reis naar Schouwen kon geen plaats hebben door de afwezigheid van de stoomboot Frans Naerebout, die eerst zaturdag morgen van een reis naar Groningen is teruggekeerd.

De heer Baudin, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van den keizer van Frankrijk bij het nederlandsche hof, heeft vrijdag, vergezeld van den kommissaris des konings, Vlissingen bezocht en bij die gelegenheid het etablissement der marine bezigtigd.

De Staatscourant van heden bevat het volgende verslag der verwachtingen van den oogst in deze provincie.

„De berigten omtrent de tarwe luiden over het algemeen zeer gunstig. Het graan is van eene uitmuntende hoedanigheid, terwijl zich eene ruime opbrengst wachten laat.

„Uit Schouwen wordt gemeld dat, meer dan in andere jaren, zoogenaamde doode aren in het gewas worden gevonden.

„De rogge is niet zwaar van stroo, doch belooft eene ruime middelmatige opbrengst.

„Ofschoon uit enkele deelen der provincie geklaagd wordt over het te vroeg legeren van de gerst, wordt het gewas overal als gunstig geroemd, zoowel wat de hoeveelheid, als wat de hoedanigheid betreft.

„De berigten omtrent de haver zijn, op enkele uitzondering na (dat uit Noord-Beveland), gunstig; men verwacht over het algemeen een ruim beschot.

„Van de paardenboonen heeft men goede verwachtingen. De opbrengst zal waarschijnlijk het middelmatige te boven gaan.

„Het zelfde kan mede van de bruine en witte boonen worden gezegd.

„Ook de erwten beloven bevredigende uitkomsten.

„Het koolzaad is uitmuntend geslaagd en overtreft, wat de hoeveelheid aangaat, de hoogst gespannen verwachting.

„Het vlas is over het algemeen goed uitgevallen. De opbrengst zal waarschijnlijk het middelmatige overtreffen.

„De een- en tweejarige meekrap hebben zeer veel door de late nachtvorsten geleden; de driejarige, die op het tijdstip dier nachtvorsten reeds verder in groei en daardoor krachtiger was, heeft daarvan geen letsel bekomen en belooft eene goede opbrengst.

„De aardappelen, welke buitengewoon vroeg uitgeplant waren, hebben zich goed ontwikkeld; men ziet van deze vrucht eene ruime opbrengst te gemoet.

„Alleen in de eilanden Tholen en Noord-Beveland heeft men sporen van de bekende ziekte, zij het dan ook in geringe mate, gemeend te ontdekken.

„De graslanden en voedergewassen ontwikkelden zich laat, terwijl de langdurige droogte in junij en julij daarop mede nadeelig werkte, zoo *dat de hooibouw op vele plaatsen* gering is en de weilanden thans een zeer schraal gezigt opleveren. De klaver, 2e snede, groeit langzaam; de wortelgewassen, hoewel op vele plaatsen dun opgegroeid, zullen een vrij goed beschot opleveren, daar de in het laatst van julij gevallen regen daarop gunstig heeft gewerkt."

Heden middag hield de plaatselijke kommissie ter oprigting van een gedenkteeken voor november 1813 enz. alhier weder eene vergadering. Er waren 14 leden tegenwoordig. *Met algemeene stemmen werd het voorstel a der hoofdkommissie*, de oprigting van eene gedenknaald te Scheveningen, verworpen, terwijl voorstel *b* der hoofdkommissie, de oprigting van een gedenkteeken in het Willemspark te 's Gravenhage, met 7 tegen 6 stemmen werd aangenomen. Vóór deze stemming had een lid de vergadering verlaten, bij wiens aanwezigheid waarschijnlijk de stemmen zouden gestaakt hebben.

Het voorstel *c der hoofdkommissie*, de stichting eener nationale ambachtsschool te Amsterdam, werd, gelijk het daar lag, evenzeer met 11 tegen 2 stemmen verworpen.

Voorts besloot de vergadering aan de hoofdkommissie mede te deelen dat, volgens haar gevoelen, de gelden, welke na de oprigting van het monument te 's Gravenhage nog in kas mogten zijn, moesten worden gewijd aan de stichting van een asyl voor gewonden in 's rijks land- en zeedienst, of zoo deze gelden daartoe ontoereikend mogten worden bevonden, dat zij dan moesten strekken tot vermeerdering van het fonds tot ondersteuning van de gewapende dienst hier te lande.

Overigens werd met algemeene stemmen verzet gedaan *tegen het denkbeeld om de overschietende gelden te doen* strekken ten voordeele van het museum Willem I te Amsterdam.

Te Amsterdam hield, onder het voorzitterschap van jhr. mr. J. de Bosch Kemper, de plaatselijke kommissie voor de oprigting van een gedenkteeken voor november 1813 vrijdag eene vergadering, waarin *hoofdzakelijk werd* beraadslaagd over de door de hoofdkommissie beraamde plannen, om, gelijk reeds vroeger is medegedeeld: *a.* in Scheveningen eene naald te stichten, *b.* te 's Hage een monument en *c* te Amsterdam eene ambachtschool. Voor een en ander meende *de hoofdkommissie 6½ ton gouds noodig te hebben. De* vergadering besloot de orde om te keeren en alzoo in de eerste plaats aan te dringen op de stichting der ambachtsschool te Amsterdam, en in geval daarvoor niet genoeg fondsen aanwezig mogten zijn, alsdan zich te vereenigen met de kommissie voor de stichting van een museum van Willem I, aan welke reeds vrij aanzienlijke toezeggingen van fondsen moeten zijn gedaan. Indien er echter genoeg fondsen aanwezig mogten zijn, verklaarde de vergadering geen bezwaar te hebben tegen de oprigting van een monument te 's Hage en zelfs niet tegen de naald te Scheveningen, ofschoon zij van oordeel was, dat dit laatste gedenkteeken slechts een betrekkelijk gering nut had. Eindelijk is nog besloten aan *de hoofdkommissie het denkbeeld te onderwerpen om van* de hooge regering de vergunning te vragen tot het houden eener kollekte door het geheele rijk. (*Handelsblad.*)

Men schrijft uit Harlingen dd. 5 dezer: „Naar wij met zekerheid vernemen, zal het bezoek van den minister van binnenlandsche zaken voor onze provincie zeer gunstige gevolgen hebben, en moet reeds last zijn gegeven, dat met 1 oktober a. s. de spoorweglijn Harlingen—Leeuwarden voor het publiek zal worden geopend. Tevens kunnen wij mededeelen, dat in Engeland drie lokomotieven, ieder 36,000 kilo zwaar, zijn ingescheept, die de dienst op die baan zullen verrigten. Eerstdaags worden zij hier verwacht."

Reeds in den vroegen morgen van donderdag was er in Rotterdam eene buitengewone drukte aan het station van den Rijn-spoorweg. Vele ingezetenen uit de gemeente en omstreken zouden zich naar Wolfhezen begeven om met velen van andere plaatsen het „Eerste algemeen evangelisch nationale zendingfeest" te gaan vieren. Naauwelijks had de trein zich in beweging gesteld of de reizigers begonnen eenparig geestelijke liederen aan te heffen, hetgeen op den geheelen togt voortduurde, tot dat men ruim ten 9 ure te Wolfhezen aankwam. Op een *kleinen afstand van die plaats* was een bosch voor dat feest afgestaan door mevrouw de douairière van Brakell Doorwerth; de plek was voor dit doel bijzonder ingerigt door de kommissie voor het zendingfeest. Er waren op vier verschillende plaatsen van dit bosch spreekgestoelten van boomstammen opgerigt, op heuvels, zoo dat spreker en hoorders eene zeer goede positie hadden. Ten ruim 10 ure opende de president der kommissie, ds. O. G. Heldring, het feest met eene rede over de geschiedenis dier plaats van de vroegste tijden, welke hij met de tegenwoordige in verband bragt. Vervolgens traden de heeren sprekers op volgens het programma, uitgenomen ds. Gunning, die verhinderd was het feest bij te wonen, alles afgewisseld door het uitvoeren van zangstukken door eenige *zendingsvrienden,* begeleid door strijk- en blaasinstrumenten. Ten 6½ uur werd het feest door ds. S. H. Buytendijk met eene korte rede en dankzegging gesloten, waarna de heer Brummelkamp, leeraar aan de theol. school te Kampen, nog kortelijk de kommissie dankte voor de uitnemende wijze, waarop het feest door haar was bestuurd. Op verzoek van ds. Buytendijk, ging de verzamelde menigte, die op ruim 6000 zielen geschat werd, met het zingen van Psalm 134: 3 en het laatste vers van den Avondzang, huiswaarts. Den geheelen dag was de orde door niets verstoord en het verdient vermelding, dat zulk eene schare van menschen, uit alle standen en plaatsen des vaderlands bijeengekomen, met elkander zoo minzaam en genoegelijk hebben verkeerd. De *ingezamelde gelden zijn bestemd om onder de vertegenwoordigde zendeling-genootschappen* verdeeld te worden. (*Rotterd. courant.*)

Benoemingen en besluiten.

LEGER. Benoemd bij den plaatselijken staf: tot majoor en plaatselijk kommandant 3e klasse te Bergen op Zoom, de kapitein 1e klasse J. A. L. von Schmid, van het 3e regement infanterie; bij het wapen der infanterie: bij het 3e regement, tot kapitein 3e klasse (naar ouderdom van rang) de 1e luitenant W. H. Doorman, *van het korps*; bij het 5e regement, tot 1en luitenant (naar ouderdom van rang) de 2de luitenant F. van der Esch, van het korps.

Definitief overgeplaatst in rang en anciënneteit bij het wapen der artillerie van het leger in Oost-Indië, de 1e luitenant W. C. de Jongh van het wapen der artillerie van het leger hier te lande, thans tijdelijk bij dat in Oost-Indië gedetacheerd.

MINISTERIËLE DEPARTEMENTEN. Benoemd tot adjunkt-kommies bij het departement van financiën mr. J. G. Rengers Hora Siccama.

NOTARISSEN. Op verzoek ingetrokken de aan den notaris G. Verdooren, te Aardenburg, verleende vergunning tot *overbrenging zijner standplaats naar de gemeente* Middelburg.

Benoemd tot notaris ter standplaats Middelburg de heer P. P. Slegt, kandidaat notaris, thans burgemeester der gemeente Grijpskerke en Meliskerke, en sekretaris en ontvanger der gemeente Aagtekerke.

Kerk- en schoolnieuws.

De 48ste vergadering van de algemeene synode der Ned. herv. kerk is den 5 dezer te 's Hage gesloten. Aan de synodale kommissie is opgedragen eene herziening der bepalingen in het reglement omtrent het bestuur der kerk, omdat *eene reorganisatie van het kerkbestuur noodig scheen.*

Onder anderen gaven de ingekomen konsideratiën der provinciale kerkbesturen en klassikale vergaderingen aanleiding om de voorloopig aangenomen zinsnede in art. 23 van het synodaal reglement op de kerkeraden uit te breiden, en bij *verplaatsing naar art.* 22 van dat reglement, als tweede alinea van dit art. de volgende bepaling finaal te arresteren; „In de leiding der openbare godsdienstoefeningen gaan zij [de predikanten] zoo wel in het algemeen, als in het bijzonder met betrekking tot het gebruik van den Heidelbergschen katechismus, de liturgische schriften, de psalmen en de evangelische gezangen naar eigen oordeel te rade met de godsdienstige behoeften hunner gemeenten."

Het voorstel *van de rapporterende kommissie ter synode* om den nieuw aangeboden vervolgbundel op de evangelische gezangen als een volledigen vervolgbundel, behoudens daarin nog aan te brengen verbeteringen, in te voeren, werd door de vergadering afgewezen. Zij besloot intusschen de *bestaande kommissie tot den vervolgbundel uit te noodigen* om haren arbeid naar een gewijzigd plan voort te zetten.

Marine en leger.

Sedert verscheidene dagen worden er ter reede van Vlissingen proeven genomen met de gepantserde ijzeren stoomkanonneerboot en Zr. Ms stoomschip Cycloop, ten einde te *onderzoeken in hoeverre eerstgenoemde beantwoordt aan* de verwachting. Van den uitslag van die proeven is ons nog niets met zekerheid bekend.

Gemengde berigten.

Naar wij vernemen heeft gisteren morgen omstreeks vijf ure een fourrier, in garnizoen liggende te Veere, alhier twist *gekregen met een metselaarsgezel uit Vlissingen,* waarbij dezen door dene erstgenoemden herhaalde slagen met zijn sabel op het hoofd zijn toegebragt, hetgeen een hevig bloedverlies ten gevolge had. De eerste verpleging werd hem op het bureau van policie verstrekt, waarna hij naar het gasthuis is overgebragt. *Zijn toestand is heden redelijk wel.* Er wordt een onderzoek naar het gebeurde ingesteld.

— Gisteren middag ten één ure is te Vlissingen een zoogenaamde train de plaisir van Antwerpen aangekomen. De stoomboot waarop zich een aantal passagiers bevonden is ten 5 ure weder naar Antwerpen terug gestoomd.

— Onlangs heeft men op de hoeve van William Allen, te

Westport in Ierland, een schildpad gevonden welke op hare schaal den naam droeg van Humphrey Allen, met het jaartal 171. (het laatste cijfer was uitgewischt) en dat van David Allen, gedagteekend 1787. Deze schildpad was van ouds bij die familie gebleven. Zij had verscheidene geslachten gezien, doch sedert langen tijd had men haar niet opgemerkt. Uit den eersten datum blijkt dat zij reeds vóór anderhalve eeuw leefde.

— De gemeenteraad te Brussel heeft besloten eene teekenschool voor meisjes op te rigten.

— Men schrijft uit het Westland dat vele landbouwers in die streek zich deerlijk zien teleurgesteld in hunne verwachtingen aangaande de hooge prijzen van het oliezaad. In de afgeloopen week tot f 13,50 a 13,75 genoteerd, zijn zij waarschijnlijk ten gevolge van den ruimen oogst van dit produkt, nu reeds tot f 12,50 en lager teruggegaan.

— Uit Groningen meldt men dat zekere Pieter Hendrik Christoffel Meijer, geboren op het Veemen, in Denemarken, 2 januarij 1781, thans werkzaam als poldergast buiten de Apoort, nog het zelfde ruwe werk verrigt, dat voor veel jeugdiger menschen in dat vak te moeijelijk is; hij heeft een jeugdig voorkomen als een man van 50 jaren. Het merkwaardigste is, dat zijn vader den hoogen ouderdom heeft mogen bereiken van 126 jaren, zijne moeder dien van 124, zijn grootvader 128 en grootmoeder 121 jaren; thans heeft hij nog een krachtigen broeder in leven, die den ouderdom van 103 jaren heeft bereikt en dagelijks nog zijn veldarbeid verrigt.

— Donderdag nacht is er brand uitgebarsten in een der gebouwen van den zoölogischen tuin te Antwerpen en wel juist achter het leeuwenhok, zoo dat men voor ernstige ongelukken vreesde. Gelukkig is men er door krachtige pogingen in geslaagd, om het vuur spoedig meester te worden. De schade is echter niet onbelangrijk. Behalve toch het gebouw waar de brand begon en dat geheel is afgebrand, heeft men ook nog het verlies te betreuren van vijf antilopen en twee mouflons. Gebouwen en dieren waren voor brandschade verzekerd. De oorzaak van den brand is nog onbekend.

— Er zullen te Cherbourg op het gepantserde schip Magenta proeven worden genomen met een stuk geschut, dat van achteren wordt geladen; dit stuk is vervaardigd naar eene teekening van den keizer.

— De prins van Oranje heeft aan de officieren van het tweede bataljon der coldstream-guards te Londen eene met verguld zilver gemonteerde kristallen schenkkan ten geschenke gegeven met het volgende opschrift: „Ten geschenke aangeboden door Z. K. H. den prins van Oranje aan de officieren van het 2e bataljon coldstream-guards, ter herinnering aan de gelukkige week, met hen in junij 1863 doorgebragt."

— Het verwekt te Parijs groot opzien dat gravin Batthyani, pleegdochter van prins Esterhazy, eerst in de Ecole des jeunes artistes en daarna in het Théâtre Français zal optreden. Zij is van haar echtgenoot gescheiden en heeft reeds drie romans bij Amyot uitgegeven, waardoor zij in de Société des gens de lettres is opgenomen.

— Te Newcastle zijn twee ijzeren schepen van stapel geloopen, welke bestemd zijn voor het transport van petroleum. Deze olie wordt daarin niet in vaten, maar in ijzeren bakken vervoerd, hetgeen de kosten met 15 pct. vermindert.

— Door de dochter van den landbouwer E. te Wijhe werd donderdag op de weekmarkt een vat boter verkocht hetwelk bij onderzoek bleek 270 lood water in te houden. Het vat werd onmiddellijk door de policie in beslag genomen en aan den officier van justitie van Deventer opgezonden.

— Volgens het Journal de Toulouse heeft dezer dagen in den omtrek van Malaga een ernstig ongeluk plaats gehad. Vier karren, elk met 50 centenaars kruid beladen, bestemd voor de spoorwegwerken van Malaga, waren, behalve de eerste, aan elkander bevestigd. Een half uur voorbij het dorp Peraza had eene hevige ontploffing plaats en sprongen de vier karren uit een, zonder dat men de oorzaak hiervan kan vermoeden. Elf menschen en twee en twintig paarden zijn hierbij omgekomen. Een schaapherder, die op eenigen afstand zijne kudde hoedde, werd mede gedood en zijne geheele kudde vernield.

— In het dorp Saxon, in Zwitserland, is Gilbert Desvoisins, zoon van een pair van Frankrijk en echtgenoot van de danseres Marie Taglioni, in groote armoede gestorven. Als een buitengewoon verkwister had hij zijn geheel vermogen met de grootste dwaasheden doorgebragt. In zijne jeugd liet hij eens bij het dessert van een souper een schotel met edelgesteenten voor de dames opdragen, welke hem 40,000 franks kostte. Hij werd een hartstogtelijk bewonderaar van Taglioni en bood haar zijn titel en zijne hand aan, die zij aannam, doch duur moest betalen. Hij zette zijn ongeregeld leven voort en binnen weinige jaren had hij zijn vrouw geruïneerd en 300,000 franks schulden gemaakt. Toen zij deze som door hare kunst had verkregen en de schulden van haren echtgenoot betaald had, scheidde zij zich van hem en schonk hem een jaargeld van 6000 franks.

Verkoopingen en aanbestedingen.

* Den 7 dezer zijn te Goes de volgende vaste goederen geveild: I. Eene hofstede met 56 bunders 32 ellen grond. Verkocht voor f 1110 de bunder. II. De ambachtsheerlijke regten in 's Gravenpolder en Heer Janspolder. Verkocht aan den heer I. H. L. Vader, voor f 10,450. III. Eenige perceelen tienden, in verschillende gemeenten. Te zamen verkocht voor f 10,300. De overige vaste goederen, bestaande voornamelijk in dijken en weilanden, zijn aan verschillende personen tot hooge prijzen toegewezen. De geheele veiling bragt, behalve de onkosten, f 115,381 op.

Thermometerstand.

8 Aug. 's morg. 7 u. 65 „ 's midd. 1 u. 76 „ 's av. 11 u. 67 gr.
9 „ 's morg. 7 u. 69 „ 's midd. 1 u. 77 „ 's av. 11 u. 67 gr.
10 „ 's morg. 7 u. 69 „ 's midd. 1 u. 70 gr.

VERSLAG

DOOR

GEDEPUTEERDE STATEN GEDAAN AAN DE PROVINCIALE STATEN,

in de Zomervergadering van 1863.

(Vervolg en slot.)

Omtrent de visscherij wordt o. a. het volgende medegedeeld:

„*Visscherij in de binnenwateren.* De vischvangst op de Schelde en Zeeuwsche stroomen was voor de arnemuidsche visschers voordeeliger dan in 1861, voornamelijk de botvangst, terwijl nu en dan ook zeezalm werd gevangen. De oestervisscherij, die van oktober 1862 tot februarij 1863 werd uitgeoefend, kon redelijk genoemd worden. Ook de garnalenvisscherij, waarmede men zich gedurende het geheele jaar bezig hield, was niet onvoordeelig.

„Bedoelde kleine visscherij werd uitgeoefend met 16 hoogaartsen, elk met 2 tot 4 koppen bemand. Het vangen van rog, waarmede een dezer hoogaartsen zich bezig hield, gaf weinig verdienste.

„De oester- en mosselvisscherij leverde te Bruinisse gunstige uitkomsten op, terwijl de plant-oesters de verwachting niet te leur stelden. De zand-mosselen waren schaars en dien ten gevolge bleef die vischsoort hoog in prijs.

„Voor de gemeente Clinge leverde de visscherij, gedurende het afgeloopen jaar, geene ongunstige uitkomsten op. De door 8 visschers gevangen ansjovis werd grootendeels naar België vervoerd.

„De mosselvangst, die op 36 onder de gemeente Graauw liggende banken is uitgeoefend, wordt goed genoemd; men schat de opbrengst op f 7000.

„Alhoewel de visscherij en de verzending van mosselen te Philippine druk kon genoemd worden, leverde die toch geen gunstigen uitslag op, daar men in België en Frankrijk voor dien visch geen voldoenden prijs kon bedingen, ten gevolge van den buitengewonen toevoer. De prijs der aan de haven afgehaalde mosselen bedroeg 80 cent de ton, terwijl die ter markt gebragte dikwijls niet meer dan 40 cent de ton opbragten. Van deze vischsoort werden 58000 tonnen omgezet.

„Te Sint Annaland werd de visscherij uitgeoefend op mosselen, bot, zeeaal en garnalen.

„Volgens de mededeeling van het gemeentebestuur van Tholen, was de oestervangst beter dan in het vorige jaar, die van haring gunstig, doch van ansjovis ongunstig. De botvangst bleef, alhoewel gunstiger dan in 1861, steeds gering, terwijl de mosselvangst voldoende was.

„De onder Yerseke wonende visschers oefenen de oester- en mosselvangst uit. De onder die gemeente liggende bank was goed bezet, maar de oester laag in prijs.

„*Visscherij buitengaats.* Arnemuidsche visschers oefenden deze visscherij uit met 6 bezaanschuiten, 1 kotter en 7 sloepen.

„Er vertoonde zich tamelijk veel visch op de kusten, terwijl de weersgesteldheid over het algemeen voor de visschers gunstig kon genoemd worden. Van junij tot augustus deden 5 sloepen eene reis naar Doggersbank ter kabeljaauwvangst; de opbrengst, zijnde 364 ton, wordt middelmatig geacht.

„Op sardijn of sprot was de visscherij in november en december voordeelig.

„Men beklaagt zich over de hooge belasting op het zout, hetgeen oorzaak is, dat de arnemuidsche visschers laatstgenoemde vischsoort, zonder aanmerkelijke winstderving, niet in Holland of elders kunnen verkoopen, vermits van buiten 's lands aangevoerde sardijn of sprot voor minder prijs kan verkregen worden. Men acht het daarom hoogst wenschelijk, dat aan de visschers, tot het zouten van dien visch, vrijdom van belasting op het zout worde gegeven.

„Over de hooge invoerregten der visch in België wordt voortdurend geklaagd, terwijl betere vervoermiddelen naar Noordbrabant, welke de ontwikkeling der arnemuidsche visscherij zeer zouden bevorderen, vurig gewenscht worden.

„Eenige te Bruinisse wonende garnalenvisschers vischten buitengaats. Er had eene geregelde verzending van die vischsoort naar Engeland plaats. Men meent dat deze tak van bestaan zeer zou toenemen, indien de regering vrijdom van akcijns op het zout bij uitvoer verleende, en hoopt dat de aangewende pogingen om dien vrijdom te verkrijgen, een gunstigen uitslag ten gevolge zullen hebben.

„Betreffende de beide van Zierikzee varende vischsloepen is ons medegedeeld, dat alleen de groote sloep gedurende den winter van 1861 op 1862 in de vaart was, ter uitoefening van de schelvisch- en kabeljaauwvangst op Doggersbank. De vangst wordt middelmatig genoemd. Voor den ter markt gebragten visch werd ongeveer f 3000 bedongen. Gedurenden den zomer waren de beide sloepen in de vaart en maakten ieder twee reizen op zoute visch. Deze te Zierikzee en te Vlaardingen verkochte visch bragt f 18,50 tot f 23,20 de ton op.

„De daling der prijzen in den nazomer heeft veroorzaakt dat de onderneming ook dit jaar geene gunstige uitkomsten heeft gegeven."

Omtrent de „Ambachts- en fabrieksnijverheid" bevat het verslag:

1. een opgaaf betrekkelijk de kalikotsfabrieken, waaruit o. a. blijkt dat het getal werklieden van 509 tot op 225 verminderd is;

2. uitvoerige staten aangaande het getal meestoven, het bedrag der werkloonen, de hoeveelheid van het fabrikaat;

3. eene beknopte opgaaf van eenige bijzonderheden betreffende de overige fabrieken en trafijken.

4. De opmerking dat gedeputeerde staten aangaande de ambachtsnijverheid uit verschillende oorden gemeld vinden dat de welvaart, welke de landbouwersstand in het algemeen geniet, daarop van gunstigen invloed is geweest, doch dat in vele gemeenten zulks daarentegen minder het geval schijnt te zijn, daar die toestand in onderscheidene jaarverslagen als ongunstig wordt opgegeven.

De binnenlandsche handel te Middelburg bestond, behalve eenige aldaar gefabriceerd wordende artikelen, grootendeels in voortbrengselen van den landbouw. — De aanvoeren van de graanmarkt waren van minder beteekenis dan vroeger. — In het koolzaad van den oogst 1861, 't welk tegen het laatst des jaars in vaste handen was overgegaan, had alleen in de laatste vijf maanden een geregelde handel, meestal voor middelburgsche fabrijken, plaats, en was de voorraad, bij het einde des jaars, zoo goed als opgeruimd. — Door het gemis te Middelburg van handels- en kommissie-huizen, die zich met meekrap bezig houden, moest zich de handel in dit artikel bepalen bij 't geen bij spekulatie gekocht werd.

De binnenlandsche handel te Goes bestond weder in gewassen en voortbrengselen van den landbouw.

De vrees voor de verwezenlijking van het plan tot opheffing van de marine-werf te Vlissingen, en de aanvankelijk aan dat plan gegeven uitvoering, waren oorzaak dat de binnenlandschen handel aldaar, welke zich, zoo als gewoonlijk, tot voorwerpen van komsumtie bepaalde, in 1862 niet gunstig was.

Te Zierikzee leverde de levendigheid van den binnenlandschen handel in 1862, met die in het vorige jaar weinig verschil op.

De buitenlandsche handel te Middelburg bestond voor verreweg het grootste gedeelte uit aan- en uitvoer van koloniale waren.

Te Goes, Vlissingen en Zierikzee bestond de buitenlandsche handel hoofdzakelijk in den aanvoer van steenkolen en den uitvoer van veld- en boomvruchten.

In de middelen van vervoer zijn geene belangrijke wijzigingen gekomen.

De bijlagen A—N tot het verslag behoorende bevatten: Staten betrekkelijk de inkomsten en uitgaven der gemeenten, het onderwijs, legaten en erfstellingen, de grondbelasting, de scheepvaart, de inkomsten en uitgaven van polders, de kosten van openbare werken, bij het provinciaal bestuur bekend als in 1862 voltooid of aangevangen, of uit de fondsen van dat jaar te bestrijden. Laatstgenoemde staat loopt tot een bedrag van f 3.024.708,89, door het rijk, de provincie, de fondsen der kalamiteuse polders, of de gemeenten enz. te bestrijden.

BUITENLAND.

Algemeen overzigt.

Onze lezers zullen hierachter eene depeche aantreffen van Rusland aan Frankrijk, welk stuk wij ondanks zijne uitgebreidheid geheel mededeelen. Zijn dergelijke belangrijke stukken buiten alle evenredigheid tot onze plaatsruimte dan kan er van geene opneming sprake zijn en moeten wij ons wel — tot ons leedwezen — bij een zoo uitvoerig mogelijk resumé bepalen. Laat onze plaatsruimte met opoffering van eenige andere berigten van minder belang evenwel ook maar eenigzins de opneming toe, dan geven wij — gelijk thans — liever dergelijke stukken geheel, dan dat wij — het voorbeeld van sommige dagbladen volgende — van verscheidene stukken, dokumenten, dagbladartikelen enz. eenige half verminkte en uit hun verband gerukte gedeelten opnemen, waardoor het veelal moeijelijk is voor den lezer om een zelfstandig oordeel over het geheel te vellen.

Dat deze depeche van prins Gortschakoff van eenigen toenaderingsgeest getuigt, is niet te ontkennen; koncessiën omtrent het wezenlijke der kwestie kan men natuurlijk in dit stuk niet verwachten.

Behalve deze russische depeche is een berigt uit Mexiko het onderwerp van de beschouwingen der dagbladpers. Men zal zich herinneren dat de mexikanen, vertegenwoordigd door een raad van aanzienlijken, omtrent den regeringsvorm welke de natie wenschte, uitspraak zouden doen. Die uitspraak is geweest dat de natie eene keizerlijke regering verlangt, met den aartshertog Maximiliaan von Oostenrijk tot keizer, aan welken dit besluit door eene mexikaansche deputatie van vijf leden zal worden bekend gemaakt. Bij de ontvangst van dit berigt te Parijs hebben de keizer en de keizerin hunne gelukwenschingen per telegraaf aan den uitgeroepen keizer van Mexiko gezonden.

Bij het proklameren van den aartshertog van Oostenrijk tot keizer van Mexiko, heeft de raad van aanzienlijken de klausule gevoegd, dat bij weigering van dezen, keizer Napoleon zal verzocht worden eene nieuwe keuze te doen van een persoon, die zijn vertrouwen bezit. Men ziet hieruit dat het staatkundig komedie-spel in Mexiko derhalve nog niet uitgespeeld is, daar de aartshertog van Oostenrijk wel waarschijnlijk voor de eer van de keizerlijke betrekking, hem door 250 mexikanen, onder bescherming en bedreiging van fransche bajonnetten opgedragen, beleefdelijk zal bedanken.

De keizer van Oostenrijk heeft de duitsche vorsten en de senaten der vrije steden tot een kongres uitgenoodigd ter bespreking eener hervorming der bondskonstitutie. Of men zich van een dergelijk kongres, zoo het tot stand mogt komen, bijzonder veel heil kan voorspellen, valt te betwijfelen. De verschillende lappen van den veelkleurigen duitschen bondsmantel, waarop hier de middeleeuwen, daar de 17e eeuw, ginds de 18e eeuw en elders de 19e eeuw met alle denkbeelden en beginselen staan afgeteekend, zijn te veel verschillend van kleur, om zich daarvan veel goeds te kunnen beloven. De vraag, welke op het vorstenkongres van 16 augustus gesteld zal worden, zou zijn: Door welke middelen kan de bonds-konstitutie verbeterd worden onder handhaving van hare voornaamste grondslagen, met het oog op de politieke behoeften van den tegenwoordigen tijd?

De koning van Pruissen zal aan het vorsten-kongres geen deel nemen. De heer von Bismarck erkent in eene daartoe strekkende cirkulaire, dat eene herziening der duitsche bondskonstitutie noodzakelijk is, doch de vorsten slechts de

besluiten eener gewone konferentie moeten bekrachtigen, maar daaraan niet deelnemen.

The New-York daily press deelt het berigt mede dat de president der zuidelijke staten, Jefferson Davis, een agent naar keizer Napoleon heeft gezonden met het verzoek om erkenning, het voorstel om een verbond met Frankrijk te sluiten en het aanbod om het protektoraat van keizer Napoleon over Mexiko te erkennen.

DEPECHE VAN PRINS GORTSCHAKOFF AAN BARON VON BUDBERG.

De depeche waardoor de bewering van het Journal des débats betrekkelijk de vredelievende bedoelingen van Rusland bevestigd wordt en door prins Gortschakoff aan den baron von Budberg, ambassadeur van Rusland te Parijs, gerigt is, luidt aldus:

„Ik ontving zoo even uwe brieven van 13/25 julij, welke ik onmiddellijk naar Finland zal verzenden om aan Z. M. den keizer te worden medegedeeld. Ik kan derhalve uwe excellentie nog niet mededeelen welke de indruk zal wezen daardoor op onzen doorluchtigen meester gemaakt.

„Ik wil u echter met dezen koerrier de opmerkingen doen kennen, welke eene vlugtige lezing bij mij heeft doen opkomen. Die opmerkingen betreffen echter geenszins het wezenlijke der kwestie, daar wij nog niet bekend zijn met de praktische konklusiën, waartoe de fransche regering, na daaromtrent met de kabinetten van Londen en Weenen te hebben geraadpleegd, zal overgaan.

„Ik *zal mij slechts bepalen tot het oordeel*, hetwelk de heer Drouyn de Lhuys in zijn onderhoud met u omtrent de verschillende punten van ons antwoord heeft uitgesproken.

„De minister van buitenlandsche zaken in Frankrijk erkent dat wij in beginsel de zes artikelen niet verwerpen, maar verschilt met ons van gevoelen betrekkelijk de voorloopige voorwaarde welke wij ter toepassing daarvan stellen. Hij meent dat eene onmiddellijke afkondiging de bevrediging des koningrijks zou verhaasten, terwijl het bij den tegenwoordigen woeligen toestand onmogelijk is om te voorzien wanneer deze hervormingen zullen kunnen worden ingevoerd. De heer Drouyn de Lhuys schijnt uit dit laatste de gevolgtrekking af te leiden dat ons antwoord eigenlijk in weigerenden zin vervat is onder den schijn eener aanneming wat het beginsel betreft.

„Het komt mij voor, mijnheer de baron, dat de feiten omtrent dit punt vrij duidelijk spreken. De meeste maatregelen, welke in de zes artikelen liggen opgesloten, zijn reeds door Z. M. den keizer toegestaan. Verre van het koningrijk te bevredigen zijn zij integendeel het uitgangspunt geweest van den gewapenden opstand. De oproermakers hebben zich juist van deze hervormingen en der administratieve autonomie, welke daarvan het gevolg is geweest, bediend om het land *op te ruijen. Hun doel was zoo duidelijk mogelijk: in de* hoop om, met behulp van eene vreemde interventie, tot volkomene onafhankelijkheid te geraken konden zij zich niet tevreden verklaren met de liberale staatsinstellingen van vertegenwoordiging en vooruitgang, waartoe de regering de grondslagen had gelegd. Zij moesten integendeel den goeden uitslag dezer hervormingen, waardoor het koningrijk Polen tot regelmatige ontwikkeling werd geroepen, als de vernietiging hunner verlangens beschouwen: daarom maakten zij dit tot het uitgangspunt van een opstand. Hunne bedoelingen zijn geenszins veranderd sedert de vreemde mogendheden zich deze artikelen hebben toegeschreven. Zij hebben dan ook openlijk verklaard dat zij zich daarmede niet tevreden zouden stellen en de wapenen niet nederleggen zoo lang zij het einddoel van hun streven niet hadden bereikt, namelijk het herstel van Polen binnen de grenzen van 1772.

„Wanneer het keizerlijk kabinet niet altijd uit zijne politieke traditiën kwade trouw en omwegen had geweerd, zou er welligt eenige behendigheid van zijne zijde hebben gelegen in de volledige aanneming der zes artikelen, om daardoor de verantwoordelijkheid van eene weigering op de opstandelingen te werpen in de oogen der mogendheden, welke hen ondersteunen. Wij hebben echter in dergelijke ernstige zaak niet de gelegenheid willen zien om eene politieke kunstgreep te verrigten. Wij hebben de kabinetten uitgenoodigd om in eene loyale gedachten-wisseling te treden en meenden hen evenzeer bezield met het verlangen om tot overeenstemming te komen omtrent eene kwestie, even belangrijk voor de menschheid als voor den algemeenen vrede.

„Het was dan ook met volkomene openhartigheid dat wij hun aantoonden hoe klaarblijkelijk het volgens onze meening was dat de zes voorgestelde artikelen, welke in beginsel niet strijden met de bedoelingen van Z. M. den keizer geene praktische toepassing konden erlangen dan na het herstel der rust in het koningrijk.

„II. De heer Drouyn de Lhuys heeft in onze bewering dat de voortdurende zamenspanning in het buitenland de voorname aanleiding van den tegenwoordigen opstand is, eene beschuldiging tegen de fransche regering meenen te zien.

„Dergelijk doel is geenszins in onze gedachten gekomen. Wij zijn overtuigd dat het fransch goevernement met leedwezen die opruijingen heeft gezien en zich haar revolutionair karakter niet heeft ontveinsd. Niet minder waar is het echter dat die opruijingen zijns ondanks plaats hebben, dat Parijs een harer voornaamste brandpunten is, dat zij de morele agitatie des koningrijks voeden en daaraan materiële hulpmiddelen verschaffen. Deze feiten zijn van zoo tastbare waarheid dat het onnoodig zou wezen deze te ontveinzen.

„Wij moesten deze derhalve konstateren, om de opmerkzaamheid van het fransche goevernement en van de kabinetten welke toegetreden waren tot zijn diplomatieken stap te vestigen op deze belangrijke zijde der kwestie. Het is dan ook een vriendschappelijk beroep op hunne medewerking geweest, hetwelk wij deden met het oog op een belang, naar onze meening in dubbel opzigt tusschen ons gemeen: in de eerste plaats omdat de spoedige bevrediging van het koningrijk Polen, algemeen gewenscht, onmiddellijk afhing van het voortduren der bedoelde aanleidingen, en vervolgens daar de kosmopolitische revolutionaire tendenz, welke meer en meer de poolsche woelingen ten gevolge der opneming van anarchische elementen uit alle landen, haar, in onze oogen, tot een gevaar voor geheel Europa maakte.

„De minister van buitenlandsche zaken heeft ons deze appreciatie van de poolsche beweging betwist. Hij wil daarin niet de daad eener oproerige minderheid en der opruijingen van buiten zien; hij konstateert eensdeels dat de beweging in het koningrijk algemeen moet wezen om weerstand te kunnen bieden aan alle krachten van de russische regering, en anderdeels dat in het buitenland niet slechts intriges worden gesponnen door eenige emigranten, maar openlijk uitgesprokene sympathiën worden aangetroffen bij de publieke opinie, staatsligchamen en bijna alle regeringen.

„De poolsche beweging kan, naar onze meening, uit twee oogpunten beschouwd worden. In het binnenland van Polen ontkennen wij geenszins het bestaan van kiemen eener ontevredenheid, welke noodzakelijk eigen is aan den toestand van een land, hetwelk zich zijne onafhankelijkheid herinnert. Het zal altijd gemakkelijk wezen om de gemoederen op te winden door de herinnering aan deze traditiën op te wekken. Rusland bezit deze gewesten nog naauwelijks gedurende eene eeuw. Gedurende dit tijdperk hebben de gebeurtenissen in het buitenland voortdurend het werk der *assimilatie, noodig om de historische afwijkingen door den* invloed eener hechte eenheid uit te wisschen, verstoord. Er is misschien geene enkele staat in Europa, welke in dergelijke omstandigheden en in zulk kort tijdsverloop geslaagd zou zijn in de vestiging eener politieke eenheid. Wij zullen ons hier niet begeven in een onderzoek naar de verschillende pogingen daartoe aangewend. Zij hebben natuurlijk zich niet aan den invloed kunnen onttrekken van een tijdvak, hetwelk groote schokken heeft opgeleverd. Om evenwel op praktisch terrein te blijven zullen wij slechts konstateren dat Z. M. de keizer begonnen was om de smartelijke sporen des verledens door liberale hervormingen, welke de lessen der ondervinding met de eischen der eeuw in overeenstemming moesten brengen, uit te wisschen. Zijne majesteit had daartoe het initiatief genomen. De maatregelen door haar toegepast, weken evenzeer als die welke met voorzigtigheid werden voorbereid, weinig af van de grondslagen, door de drie hoven ten waarborg voor de bevrediging des koningrijks aanbevolen. Waarom zijn deze pogingen onvruchtbaar gebleven en hebben zij slechts den opstand des lands verhaast?

„Hier vertoont zich de invloed van buiten. Vooreerst de invloed der emigratie, welke sedert dertig jaren openlijk tegen *de rust des koningrijks zamenspant, veilig door de* bescherming, welke zij in eenige staten heeft gevonden; vervolgens de politieke invloeden waaraan zich steeds de hoop der revolutie in Polen heeft verbonden.

„Hoe krachtig en voortdurend ook de opruijingen der emigratie geweest zijn, zij zouden weinig invoed gehad hebben op den binnenlandschen toestand des koningrijks, als zij niet uit de politieke invloeden zeer uitgebreide *hulpmiddelen hadden geput. Ieder land heeft rust noodig. De* massa der bevolkingen is in het algemeen aan deze onmisbare voorwaarde om zijn eigendom te behouden. De keizerlijke regering kon en kan nog op dit essentieel element steunen, hetwelk in Polen even als elders bestaat. Naarmate zij de door het initiatief van Z. M. ontworpene instellingen zou hebben toegepast, ontwikkeld en tot volkomenheid gebragt naarmate zij de materiële belangen en morele opvoeding des rijks zou hebben verbeterd, kon zij hopen dat de hartstogten zouden bedaren, dat de onaangename herinneringen zouden uitgewischt worden en dat het koningrijk zich zou gewennen om parallel met Rusland den weg van vooruitgang te betreden, hetgeen voorzeker dienstiger tot voorspoed zou geweest zijn dan de nationale haat en bloedige oneenigheid, waartoe de beide rijken thans gekomen zijn. Dit was echter juist het resultaat, hetwelk de emigratie het meest vreesde, daar zij hierdoor alle politieke beteekenis en alle hoop zou hebben verloren. Daarom heeft zij tot allen prijs dit werk van kalmering en bevrediging verstoord en, om daartoe te geraken, in de oogen der polen de hoop op eene restauratie hunner onafhankelijkheid door vreemde interventie doen schitteren. Dit is de ware oorzaak, welke den opstand heeft te weeg gebragt en onderhouden. Zonder *deze hoop had de emigratie eenige ongeregeldheden*, maar geen opstand kunnen bewerken; de vredelievende bevolking zou deze pogingen niet hebben ondersteund, de massa zou even als aan alles wat haar werkzaam bestaan verstoort, daaraan vijandig zijn gebleven, en dit is dan ook het schouwspel hetwelk tot nog toe de woelingen in het koningrijk hadden opgeleverd. Wanneer er iets is dat het karakter dezer agitatie in de oogen der volksklasse, welke uit den aard der zaak en uit eigenbelang daaraan vreemd moeten blijven, kan veranderen, is het eeniglijk en alleen de flikkering van sympathiën en opruijingen van allerlei aard in het buitenland te weeg gebragt en eindelijk vooral van eene interventie ten gunste eener volkomene onafhankelijkheid van Polen.

„De leiders der poolsche beweging hebben dit volkomen begrepen. Het is noch voor min of meer representatieve en liberale staatsinstellingen dat zij de wapenen hebben opgenomen en het land in opstand gebragt; zij hebben bepaaldelijk en openlijk erkend dat hun uitsluitend doel was om Polen met de grenzen van 1772 te herstellen en voortdurend aan hunne landgenooten eene vreemde interventie voorgespiegeld, als bekrooning van de onderneming, waartoe zij hunne deelneming wenschten. Op deze wijze zijn de ongeregeldheden in een opstand ontaard en heeft *men van een oproer eene revolutie gemaakt onder den tweeledigen invloed der autonomische staatsinstellingen*, welke Z. M. de keizer had verleend en de aanmoedigingen van buiten.

„De heer Drouyn de Lhuys zal moeten erkennen dat de taal dagbladpers van het westen niet gestrekt heeft om die aanmoedigingen te verminderen, terwijl de handelwijze zelfs der kabinetten aanleiding gegeven heeft tot denkbeelden, welke die aanmoedigingen evenzeer vermeerderden.

„In dergelijke teedere en ernstige kwestiën ontsnappen de wezenlijke bedoelingen der regering aan de massa: zij worden niet zelden verkeerd voorgesteld door de organen der dagbladpers, de publieke opinie wordt daardoor valsch ingelicht er de kabinetten stellen zich bloot aan ernstige onaangenaamheden als zij deze ten gids kiezen, na hen eerst vrij te hebben doen afdwalen. Zij moeten dan ook noodzakelijk zich-zelven rekenschap geven van hunne bedoelingen niet alleen, maar ook van den uitleg welke daaraan kan gegeven worden en van den invloed welken deze uitleg kan uitoefenen.

„Daarom hebben wij ook het, volgens ons kennelijk, feit gekonstateerd dat het uitzigt op eene ondersteuning van buiten, onderhouden door de intriges der emigratie, de voornaamste oorzaak was van het voortduren en zich uitbreiden des opstands in het koningrijk, en daar wij geen oogenblik konden onderstellen dat dit in de bedoelingen lag van de fransche regering, hebben wij daarop hare opmerkzaamheid gevestigd als de voornaamste hinderpaal tegen de verwezenlijkingen van den wensch, welke door haar aan ons werd kenbaar gemaakt, betrekkelijk eene spoedige bevrediging van het koningrijk.

III. *Wij kunnen de in ons antwoord omtrent de schorsing* der vijandelijkheden geuite opmerkingen slechts handhaven. In Polen zijn geene vijandelijkheden: er is een opstand; er zijn geene oorlogvoerende partijen, maar aan de eene zijde gewapende rebellen, en aan de andere zijde een wettig goevernement, autoriteiten en een geregeld leger.

„In dergelijken toestand is geen transaktie mogelijk dan de terugkeer tot de orde en de onderwerping der rebellen. Zij moeten de wapenen nederleggen of het goevernement moet van alle magt afstand doen. Het is ons onmogelijk om de kwestie van waardigheid en publieke orde anders op te vatten. Wat de materiële toepassing betreft zouden wij ons overigens ook niet kunnen verklaren tusschen wie een wapenstilstand zou moeten gesloten worden, noch door welke middelen men de handhaving daarvan zou waarborgen.

„IV. Wat ons voorstel van eene voorloopige konferentie der drie aangrenzende mogendheden betrof, het is bij ons opgekomen, gelijk gij het den minister van binnenlandsche zaken in Frankrijk hebt doen opmerken, door het beginsel zelven, hetwelk aan den diplomatieken stap der kabinetten ten grondslag ligt: het beginsel der traktaten van 1815. Het is overigens in overeenstemming met den aard der zaak en *de diplomatieke precedenten. Daarom hebben wij er ook* niet aan gedacht om van de toestemming der twee hoven, met wien Polen's verdeeling heeft plaats gehad te verzekeren, wij hadden ons daaromtrent niet met hen te verstaan. Wij hadden te antwoorden op eene gedachtenwisseling met de kabinetten van Frankrijk, Engeland en Oostenrijk. Op de voorstellen welke bij ons ernstige bedenkingen ondervonden, hebben wij in antwoord eene kombinatie in overweging *gegeven, welke ons overeenkomstig scheen met de letter en* den geest der traktaten en tot eene vredelievende oplossing kan leiden, gelijk de algemeene wensch is.

„De meening welke de heer Drouyn de Lhuys u omtrent dit punt jegens u heeft geuit versterkt ons in de overtuiging dat de kwestie, welke tusschen ons behandeld wordt, tot moeijelijkheden leidt, omdat zij slecht gesteld is en reeds dadelijk de waardigheid der kabinetten op het spel heeft gezet.

„De fransche regering heeft ons overigens even als die van Engeland en Oostenrijk den wensch te kennen gegeven tot spoedige bevrediging van het koningrijk Polen. Dien wensch deelen wij in de zelfde mate. Wij hebben hem tot het onderwerp gemaakt eener vriendschappelijke gedachtenwisseling op den grondslag der traktaten. Er zijn ons verschillende kombinatiën voorgesteld, als middelen om ons doel te bereiken. Wij hebben verklaard dat de zes artikelen, welke daartoe ten grondslag strekten, in den geest der bedoelingen lagen van onzen doorluchtigen meester. Voor het denkbeeld eener konferentie, hetwelk volgens ons het nadeel had om tot eene onmiddellijke inmenging der vreemde mogendheden te leiden, welke ons prestige zou hebben verzwakt en den opstand in zijne bovenmatige eischen *zou hebben aangemoedigd, hebben wij in de plaats gesteld* het denkbeeld eener voorloopige konferentie der drie onmiddellijk belanghebbende hoven, hetgeen het voordeel bezat hunne vrijheid van handelen te handhaven in kwestiën van binnenlandsche administratie, en tot het zelfde doel leidde in overeenstemming met den geest en de letter der traktaten. Dit voorstel is bij ons ontstaan ten gevolge van een verlangen van toenadering.

„Wij kunnen slechts ons leedwezen betuigen over het oordeel daaromtrent door den minister van buitenlandsche zaken in Frankrijk geuit.

„Wij zijn evenzeer verwonderd over den indruk, welken hij u heeft medegedeeld, wat den algemeenen toon onzer antwoorden betreft. De kwestie is veel te ernstig om eenige bedoeling van ironie toe te laten en nog veel minder van provokatie. Hier openbaart zich wederom de invloed van het valsch uitgangspunt bij al deze onderhandelingen aangenomen, en der kwestiën van waardigheid, welke het ongelukkig heeft doen geboren worden, ten gevolge van de openbaarheid daaraan gegeven en van de inmenging van de hartstogtelijke ontboezemingen der drukpers en der publieke opinie.

„Gij hebt zeer juist, mijnheer de baron, het gevoel van gekwetste waarheid gereleveerd, hetwelk zich in de uiting onzer gedachte heeft kunnen openbaren.

„In tegenwoordigheid van de beleedigingen ons aangedaan kon dit moeijelijk anders. Wij zijn er echter verre van af om aan de fransche regering eenige beleedigende bedoeling jegens ons toe te schrijven. Wij zijn overtuigd van de opregtheid harer pogingen om de heftigheid der dagbladpers te bedwingen en de uitingen van het gevoel der natie te weerhouden, hetwelk zij bij haar te lande in aanmerking moest nemen, en hetwelk zij evenzeer bij anderen niet uit het *oog verliest.*

„Zij zal dan ook zekerlijk begrijpen dat het ons onmogelijk is geweest de magt van het nationaal gevoel te miskennen, hetwelk zich met zoo veel energie in Rusland onder den invloed der laatste gebeurtenissen geuit heeft.

„De keizerlijke regering tracht zoo veel mogelijk die ontboezemingen van de publieke opinie, welke beleedigd is door de aanvallen, welke in de geschiedenis zonder voorbeeld zijn, te kalmeren, tot bedaren te brengen en te weerhouden.

„Het is echter de pligt der regeringen en de taak der diplomatie in de leiding van belangrijke aangelegenheden alle hartstogtelijkheden te vermijden, waardoor zij nog ingewikkelder worden en op ernstige wijze het behoud des vredes in gevaar brengen.

„Wij zijn overtuigd niets te hebben verzuimd om tot dat werk van toenadering het onze bij te brengen, en ons noch in woorden, noch in daden te hebben verwijderd van het verlangen, hetwelk ons bezielt om in het algemeen belang *tot eene overeenstemming te komen en vooral wegens de* betrekking waarin wij sedert lang tot de regering van Z. M. den keizer der franschen staan.

„Wij hopen daarbij van zijne zijde op de zelfde bedoeling te mogen rekenen en *gij zult* niet nalaten den heer Drouyn de Lhuys er op te wijzen hoe moeijelijk onze taak zou worden als men in Frankrijk de noodzakelijke handelwijze uit het oog verloor, waar toe het nationaal gevoel ons noopt, hetwelk niet alleen het resultaat is van volkssympathie en opgewondenheid, maar zich vastknoopt aan de meest geërbiedigde traditiën en aan de meest krachtige belangen des lands, hetwelk het vertrouwen der russische natie onder de bescherming der vader landsliefde van zijn doorluchtigen soeverein heeft geplaatst."

„GORTSCHAKOFF."

Frankrijk.

Behalve La patrie uiten de meeste dagbladen hunne tevredenheid over de depeche van prins Gortschakoff aan Frankrijk. Dat dagblad bespreekt dit stuk echter op eene wijze, welke eenige aandacht verdient. „Wij twijfelen of het dokument in ernst door den steller kan beschouwd geworden zijn als in staat om den toestand, veroorzaakt door de weigering om de zes voorgestelde punten aan te nemen, veel te wijzigen.

„Zou het noodig zijn om thans nog nader de wonderlijkheid van dezen stap door het kabinet van St. Petersburg gedaan te bespreken? Iedereen zal wel begrijpen dat deze het resultaat is van de soort van diplomatieke koalitie, welke geëindigd is met het afbreken der tusschen Londen, Weenen en Parijs gevoerde gedachtenwisselingen over het plan *om eene identieke nota af te zenden,* en dat deze blijkbaar de geheime verstandhouding aantoont van Engeland en Oostenrijk met Rusland.

„Zou het noodig zijn om nog nader terug te komen op hetgeen *wij gisteren zeiden omtrent de ongenoegzaamheid,* om niet te zeggen onwaarde van de koncessiën welke men het russisch goevernement bij het berouw over de nota van 14 julij toedichtte? Uit eene eenvoudige lezing van het stuk volgt dat het kabinet van St. Petersburg volhardt in zijn tegenstand en dat het bij het diplomatiek onderzoek der poolsche kwestie den zelfden geest van vijandschap zal blijven koesteren.

„Prins Gortschakoff ontkent wel is waar dat bij zijn antwoord van 14 julij het verzoek niet ontvankelijk werd verklaard; hij beweert dat het woord beschuldiging niet van toepassing is bij het kenschetsen van de handelingen der poolsche emigratie te Parijs; hij tracht eindelijk aan zijn stuk het beleedigend karakter te ontnemen, hetwelk daarin toch zoo duidelijk werd aangetroffen. De zelfde ironie, nu *eens vleijend dan eens aanvallend blijkt uit iedere paragraaf.* In een woord, alle fouten der eerste depêche worden verzwaard door de laatste, naarmate de diplomaat met mindere of meerdere opregtheid deze beproeft weg te nemen.

„Wat de *konklusie betreft, zij is onbeteekenend.* Zij bepaalt zich tot eenige met moeite bijeengezochte zinsneden waardoor zich meer dan ooit het besluit van Rusland verraadt om aan Europa niets toe te geven. Daarbij gevoelt men dat het niet meer eene natuurlijke fierheid is, welke dit dokument heeft doen geboren worden. Alles bewijst dat volgens de overtuiging van St. Petersburg de overeenstemming der drie mogendheden met betrekking tot hetgeen zij dreigende bezat voor Rusland, verbroken is, waardoor aan de moskovitische diplomatie veroorloofd wordt om met woorden en toestanden te spelen.

„Wij zullen niet onderzoeken hoe deze wel berekende stap door de regering des keizers is opgenomen. Wij volharden in hetgeen wij gisteren zeiden omtrent de pligten aan Frankrijk opgelegd door zijne eer en waardigheid, om namelijk eene afwachtende houding aan te nemen, óf tot dat zijne oude bondgenooten wederom teruggekomen zullen zijn, óf tot dat eenig incident Europa gedwongen zal hebben eene andere positie aan te nemen."

HANDELSBERIGTEN.

Meekrapprijzen.

ROTTERDAM 10 augustus. Bij weinig omzet bleven de prijzen geheel onveranderd.

Graanmarkten enz.

AMSTERDAM 10 augustus. Tarwe en gerst traag. Raapolie op zes weken f 41¼. Lijnolie op zes weken f 47¼.

ROTTERDAM 10 augustus. Tarwe, gerst en wit zaad was heden 25 cent lager. Overigens bleven de prijzen onveranderd.

AXEL 8 augustus. Tarwe f 9,80 a f 10,25; Rogge f 6,55 a f 6,80, Wintergerst f 5,15 a f 5,60; Groene erwten f 6,55 a f 7,—; Koolzaad f 13,55 a f 13,70.

MIDDELBURG 10 augustus. Raapolie f 41¼. Patentolie f 43¼. Lijnolie f 50¾ per vat op zes weken, op kontant f 1 lager.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 10 augustus.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½	pct.	64¾
	dito dito dito	3	„	—
	dito dito dito	4	„	—
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	141¾
België.	Certifikaten bij Rothschild	2½	„	—
Rusland.	Obligatien 1798/1816	5	„	102
	Certifik. Hope & co.	4	„	78
	Oblig. dito 1855, 6de serie	5	„	89⅜
	dito dito Leening 1860	4½	„	91
	Certifikaten	6	„	54¾
	Aand. spoorweg		„	196½
Polen.	Schatkistobligatien	4	„	73½
Oostenrijk.	Obligatien metalliek	5	„	63¼
	dito 1847/1852	2½	„	32¼
	dito rente Amsterdam	5	„	85⅛
	dito nationale	5	„	68¼
	Bank aktien	3	„	826
Italië.	Leening 1861	5	„	67⅛
Spanje.	Obligatien (binnenlandsche)	3	„	51½
	dito	3 thans 2½	„	48½
	Amortisable schuld		„	—
Portugal.	Obligatien 1853	3	„	47¾
	dito 1856—1862	3	„	47¼
Griekenl.	*dito (blaauwe)*	5	„	—
Vereen.Stat.	dito (1874)	5	„	73⅛
Illinois.	dito	7	„	—
Mexiko.	dito	3	„	36¾
Grenada.	dito afgestempeld	4½	„	14⅛
Venezuela.	dito	2	„	—

Coupons en losbare obligatiën.

AMSTERDAM 6 august. Metalliek f 25,32½. Napels f —,—; Diverse engelsche in £ f 11,72½; 3 pct. Eng. Port. f 11,72½; Fransche f 55,62½; Belgische f 55,75; Pruissische f 34,72½; Spaansche piasters f —,—; Spaansche coupons per fr. f —,—; *Hamburger Russen f —,—; Russische in zilveren roebels* f 35,68¾; Poolsche in fl. f —,—; Nationale metalliek f 28,10.

ZEETIJDINGEN.

Den 11 junij ll. is te Batavia gearriveerd het barkschip *Stad Middelburg,* gezagv. D. D. Ouwehand. Schip en equipage bevonden zich in goeden toestand.

ADVERTENTIEN.

Getrouwd:

Jhr. Mr. L. F. VAN PANHUYS
en
M. V. SPRENGER.

Middelburg,
den 10 Augustus 1863.

Heden overleed, tot droefheid van mij, mijne Kinderen en Behuwdzoon, mijne geliefde Echtgenoot JOHANNA ACKERMANS, oud ruim 51 jaren.

Middelburg, den 9 Augustus 1863. H. J. VAN DEINSE.

Eenige kennisgeving.

BETALING van Riddersoldij en Broedertoelage, ten Kantore van den Betaalmeester en bij Heeren Ontvangers der Directe Belastingen.

STRANDVONDERIJ.

De regthebbenden op: een beschadigd Roeibootje, lang 3 en wijd 1,4 El; vier Noordsche Deelen, lang 3,65 El; vier Rondhouten, lang 6,7 tot 9 El; drie stukken van Masten, lang 6 tot 7 El; een Gaffel, lang 9 El; eene partij Deelen en Dekbalkjes, waarschijnlijk afkomstig van een Visschers Vaartuig; eene partij Scheepsdeelen en ander Wrakhout; alles ongemerkt, — worden bij deze opgeroepen die goederen te reclameren bij den Burgemeester van **Westkapelle.**

JAARMARKT TE ZIERIKZEE.

Van den 31 Augustus tot 12 September eerstkomende. Adres om Plaatsen bij den Marktmeester COUVÉE.

NEDERLANDSCHE HANDELMAATSCHAPPIJ.

VEILING TE ROTTERDAM,

op Woensdag 9 September 1863, van ongeveer

151,200	Balen	**Java KOFFIJ,**	liggende te Rotterdam,
188,400	„	„	„ Amsterdam,
16,700	„	**Padang**	„ „
17,600	„	**Java** „	„ Middelburg,
26,500	„	„	„ Dordrecht,
12,900	„	„	„ Schiedam.

De DIRECTIE geeft de verzekering, dat zij vóór de maand Februarij 1864 geene andere Java en Padang Koffij, dan de bovengemelde hoeveelheid, aan de markt zal brengen, met uitzondering van beschadigde Koffij, waarvan de verkoop noodzakelijk zal worden geacht.

De Monsters zullen Vrijdag 14 Augustus eerstkomende verkrijgbaar zijn.

Amsterdam, 7 Augustus 1863.

VERKOOP OM KONTANT GELD.

De Notaris D. UYTTENHOOVEN zal op Vrijdag den 14den Augustus 1863, des voormiddags ten 10 ure, ten verzoeke van den Heer Burgemeester der Stad Vlissingen, die als zoodanig is belast met het beheer der Strandvonderijen, binnen **Vlissingen,** op de Wijnbergsche Kade, in het openbaar te koop veilen

EENE PARTIJ STRANDGOEDEREN,

bestaande in: 13 stuks oude Gordingen, 4 Planken, een Paal, *een Gaffeltje,* 2 Spaken en een klein stuk Rondhout, liggende aan den Rammekens Dijk, bij het Hofstedeke genaamd HET FORTZIGT; — een Anker met ijzeren Stok, wegende 185 Nederlandsche Ponden, en een Vat en eenige losse Stukken Palmolie, te zamen wegende 260 Nederlandsche Ponden, liggende te Vlissingen op de Wijnbergsche Kade, — en 4 Staketpalen en een stuk Rondhout, liggende aan den Rijweg tusschen Vlissingen en Koudekerke, bij het Tolhuis bewoond door A. MEIJERS.

Daags te voren voor een ieder te zien.

MEEDE TE VELDE.

VRIJDAG 14 Augustus 1863, des voormiddags 10 ure, zal in het Paviljoen van den **Onrustpolder** verkocht worden, twee Perceelen uitmuntende

TWEEJARIGE MEEDE,

staande in dien Polder, namelijk: 2 Bunders 4000 El.
2 „ 5880 „

Ieder Perceel afzonderlijk.

VOORLOOPIG BERIGT.

Op nader te bepalen dag zal te **Axel,** in het Logement HET GULDEN VLIES, openbaar geveild worden:

1. Een ruim, hecht, sterk en weldoortimmerd

HEERENHUIS,

bevattende zeven ruime, meest behangen, *gestukadoorde* en van Stookplaatsen voorziene Kamers, Kelder, ruime Keuken met Regenwater-pomp, met daarachter gelegen TUIN en een ruim en sterk PAKHUIS met Zolder, *Kelder en Welwater-pomp;* te **Axel,** Lange Noordstraat, wijk A no. 23, — en

2. De VOORMALIGE VRIJE HEERLIJKHEID van **WESTDORPE EN GRAVEJANSDIJK,** in de Gemeente **Westdorpe,** Kanton Axel, met alle daarbij behoorende Regten, Privilegien en Prærogatieven.

Inmiddels **Uit de Hand te koop,** en bij franco Brieven te bevragen bij de Heeren: Mr. H. C. VAN DIGGELEN, Advokaat en Notaris te Zeist, en M. H. VAN DIGGELEN, Koopman te Axel.

OVERNEMING — AFFAIRE.

In eene welvarende Gemeente van Zeeuwsch Vlaanderen wordt, wegens vertrek naar elders, ter overneming aangeboden een HUIS met PAKHUIZEN, waarin de **Handel in Steenkolen** en **Kolonfale waren** met goed succes wordt uitgeoefend.

Te bevragen met franco Brieven onder de letters I. O. C. *aan het Bureau dezer Courant.*

EEN **PAARD** TE KOOP bij den Heer SPRENGER, te Oostkapelle.

ONTVANGEN eene groote partij smakelijke **GEROOKTE HAMMEN,** zwaar **gerookt** en **gezouten SPEK,** tegen de minst mogelijke prijzen.

Korte Geere, K *no. 356.*

Terstond **twee Jongens** benoodigd bij A. VAN DE WATER, Noordbrug.

SCHUTTERSHOF: DE EDELE HANDBOOG.

Buitengewone Voorstelling

door het Gezelschap van het **FRANSCHE PAARDENSPEL,** op Woensdag den 12 dezer.

De Directie, dankbaar voor het ruimschoots bezoek, hetwelk in den loop dezer Kermis haar te beurt gevallen is, zal bij deze voorstelling alles in het werk stellen om er zoo veel luister aan bij te zetten als eenigzins doenlijk is. Alles bij Affiches breeder vermeld. Aanvang 8 ure.

Entrée 50 cent de Persoon. UEd. dv. Dienaar,

W. SCHOUTEN, Directeur.

CONCERT.

IN BELLE VUE, GROOTE ABEELE,

HEDEN AVOND (Dingsdag), bij gelegenheid van de reeds geannonceerde [illegible]. Het Concert uit te voeren door het Muziekkorps der Stedelijke Schutterij van Middelburg, onder directie van den Heer H. J. C. KUYPERS. Aanvang ten 5½ ure.

Op Zaturdag 22 dezer zal aan *'t* **Huisje halfwege,** tusschen Middelburg op Veere, naar **DEN RING gereden** worden, voor alle Liefhebbers in het Land.

STOOMBOOTDIENST

TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.

Uren van vertrek in Augustus.

VAN MIDDELBURG:			VAN ROTTERDAM:		
Dingsdag	11 's morg.	10 ure.	Dingsdag	11 's morg.	6 ure.
Woensdag	12 „	10,30	Woensdag	12 „	7
Donderdag	13 „	11	Donderdag	13 „	8,30
Vrijdag	14 „	11,30	Vrijdag	14 „	8,30
Zaturdag	15 's midd.	12	Zaturdag	15 „	8,30
Zondag	16 „	12,30	Zondag	16 „	8,30

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.